

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji Larisi Smiljan Pervan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Branka Gajića, čiji OIB glasi 25894034155, iz Kostrene, Žuknica 551, zastupanog po punomoćniku Andreju Bašoviću, odvjetniku u Rijeci, protiv tuženika Ljube Grubišića, čiji OIB glasi 94154996409, iz Viškova, Juraši 13, zastupanog po punomoćniku Teu Raniću, odvjetniku u Rijeci, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, održane i zaključene 20. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 28. svibnja 2026., javno objavivši

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Ljubi Grubišiću da tužitelju Branku Gajiću isplati iznos od 5.316,42 eura (slovima: pet tisuća tristo šesnaest eura i četrdeset dva centa), sa zakonskim zateznim kamatama koje za razdoblje od 01. srpnja 2021. godine do 31. prosinca 2021. godine teku po kamatnoj stopi od 5,61% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2022. godine do 30. lipnja 2022. godine po kamatnoj stopi od 5,49% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2022. godine do 31. prosinca 2022. godine po kamatnoj stopi od 5,31% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2023. godine do 30. lipnja 2023. godine po kamatnoj stopi od 5,50% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po kamatnoj stopi od 7,00% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2024. godine do 30. lipnja 2024. godine po kamatnoj stopi od 7,50% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2024. godine do 31. prosinca 2024. godine po kamatnoj stopi od 7,25% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2025. godine do 30. lipnja 2025. godine po kamatnoj stopi od 6,15% godišnje te za razdoblje od 01. srpnja 2025. godine do isplate po kamatnoj stopi od 5,15% godišnje, odnosno po kamatnoj stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Ljubi Grubišiću da tužitelju Branku Gajiću naknadi troškove postupka, u iznosu od 2.636,58 eura (slovima: dvije tisuće šesto trideset

šest eura i pedeset osam centa), sa zakonskim zateznim kamatama koje za razdoblje od 28. svibnja 2026. godine do isplate teku po kamatnoj stopi od 5,15% godišnje, odnosno po kamatnoj stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu, iznad iznosa iz t. II., a do zatraženog iznosa od 2.949,08 eura, s kamatama koje su zahtijevane od presuđivanja do isplate, zahtjev tužitelja Branka Gajića za naknadu troškova postupka odbija se.

IV. Odbija se zahtjev tuženika Ljube Grubišića za naknadu troškova postupka, u zatraženom iznosu od 2.500,00 eura.

r i j e š i o j e

I. Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja Branka Gajića, u iznosu od 5.316,42 eura (slovima: pet tisuća tristo šesnaest eura i četrdeset dva centa), sa zakonskim zateznim kamatama koje za razdoblje od 01. srpnja 2021. godine do 31. prosinca 2021. godine teku po kamatnoj stopi od 5,61% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2022. godine do 30. lipnja 2022. godine po kamatnoj stopi od 5,49% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2022. godine do 31. prosinca 2022. godine po kamatnoj stopi od 5,31% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2023. godine do 30. lipnja 2023. godine po kamatnoj stopi od 5,50% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po kamatnoj stopi od 7,00% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2024. godine do 30. lipnja 2024. godine po kamatnoj stopi od 7,50% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2024. godine do 31. prosinca 2024. godine po kamatnoj stopi od 7,25% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2025. godine do 30. lipnja 2025. godine po kamatnoj stopi od 6,15% godišnje te za razdoblje od 01. srpnja 2025. godine do isplate po kamatnoj stopi od 5,15% godišnje, odnosno po kamatnoj stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, kao i

- radi osiguranja troškova postupka, određenih u t. II. izreke ove presude

određuje se privremena mjera

zabranjuje se protivniku osiguranja Ljubi Grubišiću da otuđi ili optereti sljedeću pokretninu:

- brodicu registracijske oznake RK 281447, TIP: SEA RAY 250 DA SUNDANCER, NIB: 281447, proizvedenu 1996. godine

uz zabilježbu te zabrane u službenoj evidenciji Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, koju će provesti Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, Lučka kapetanija Rijeka, i to u odnosu na brodicu u vlasništvu protivnika osiguranja Ljube Grubišića, čiji OIB glasi 94154996409, iz Viškova, Juraši 13.

II. Privremena mjera iz t. I. ovog rješenja trajat će do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred Općinskim sudom u Rijeci vodi pod poslovnim brojem P-1040/2023 ili do drugačije odluke suda.

III. Tijek roka za žalbu niti žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere.

Obrazloženje

1. U tužbi, podnesenoj ovome sudu 06. srpnja 2023., navodi se da je 10. veljače 2021. između tužitelja Branka Gajića (u daljnjem tekstu: tužitelj) te tuženika Ljube Grubišića (u daljnjem tekstu: tuženik) sklopljen Ugovor o kupoprodaji brodice, na temelju kojega je tuženik tužitelju prodao brodicu, tipa SEA RAY 250 DA SUNDANCER, koja je izvorno imala registracijsku oznaku RK 7613 te koja je naknadno dobila novu registracijsku oznaku RK 281447, a tužitelj se tuženiku obvezao isplatiti kupoprodajnu cijenu. Ističe se da je, na dan sklapanja tog Ugovora, tužitelj tuženiku predao kaparu od 3.200,00 USD koja u protuvrijednosti u eurima iznosi 2.658,21 euro, dok se tuženik obvezao iz dozvole za plovību brodice, a najkasnije do 01. srpnja 2021., izbrisati Nebojšu Sindika koji je, zajedno s tuženikom, bio upisan u toj knjižici kao suvlasnik opisane brodice. Tvrdi se da je takva obveza tuženika ugovorena kao bitan sastojak Ugovora od 10. veljače 2021., a budući da tuženik u ugovorenom roku tu obvezu nije ispunio, da je došlo do raskida ugovora po sili zakona pa je, posljedično, tuženik tužitelju u obvezi vratiti dvostruku kaparu, i to s kamatama od 01. srpnja 2021., imajući u vidu da je upravo toga dana, izostankom ispunjenja ugovorne obveze tuženika, došlo do raskida Ugovora od 10. veljače 2021., po samom zakonu. Tužbenim zahtjevom traži se isplata dvostruke kapare, u visini od 5.316,42 eura, s pripadajućim kamatama i s troškovima postupka, s tim da se predlaže i određivanje privremene mjere, na način opisan u dispozitivu rješenja.

2.1. U odgovoru na tužbu nije osporeno sklapanje Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., kao niti činjenica da je taj pravni posao zaključen upravo u odnosu na brodicu tipa SEA RAY 250 DA SUNDANCER, međutim ukazano je na to da je nekoliko mjeseci po sklapanju tog Ugovora, a svakako prije 01. srpnja 2021., tužitelj odustao od Ugovora, i to tako da je u lokalu Bueno, koji je u to doba bio u vlasništvu tuženika, pred više osoba izjavio da odustaje od kupnje brodice, da mu ona ne treba i da ju tuženik slobodno može prodati nekome drugome, dok je za kaparu naveo da ju tuženik može zadržati jer je to bolje nego da tuženiku mora isplatiti ostatak cijene. Naglašeno je da je, zbog toga što je tužitelj odustao od Ugovora od 10. veljače 2021., pozivom na čl. 3. st. 2. tog Ugovora, tuženik zadržao kaparu te da, ujedno, ne postoji njegova obveza da tužitelju vrati dvostruku kaparu.

2.2. Tuženik se usprotivio i prijedlogu za određivanje privremene mjere, držeći da je ona neosnovana upravo zbog činjenice da nije utemeljen niti tužbeni zahtjev.

3. U dokaznom postupku sud je pročitao isprave priložene spisu.

4. Također, provedeni su dokazi saslušanjem svjedokinje Bojane Lazić, svjedoka Petra Petrinića, svjedoka Remzija Tatarija te svjedoka Branislava Gajića, kao i dokaz saslušanjem tuženika u svojstvu stranke.

5. Iako je tužitelj predlagao i izvođenje dokaza vlastitim saslušanjem u svojstvu stranke, od ovog je dokaza personalne naravi izrijekom odustao. To je učinio na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 11. listopada 2024. (list 63. sudskog spisa), i to zbog okolnosti vezane uz zdravstveno stanje tužitelja u pogledu kojega je sudu predočio odgovarajuću liječničku potvrdu (s lista 59. sudskog spisa).

6. Uzimajući u obzir da, u skladu s odredbom čl. 265. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; u daljnjem tekstu: ZPP), u prilici kada saslušanje jedne stranke nije moguće, sud može odlučiti da se sasluša samo druga stranka, a ocijenivši da, zbog teške ozljede mozga na koju upućuje liječnička potvrda koju je tužitelj predočio sudu (s lista 59. sudskog spisa), saslušanje tužitelja nije bilo moguće, sud prvog stupnja je odlučio da se u ovoj parnici sasluša samo tuženik. Takav je dokaz sud izveo na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 11. listopada 2024.

7. Uz provedene dokaze, tužitelj je predlagao da se saslušaju svjedoci Ivana Sindik i Šime Sindik, a tuženik da se saslušaju svjedoci Igor Lukić, Mijo Hrvatinić i Krunoslav Tokić, s tim da su stranke odustale od gotovo svih navedenih dokaza; tužitelj od saslušanja svjedokinje Ivane Sindik i svjedoka Šime Sindika na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 20. travnja 2026. (poledina lista 111. sudskog spisa), a tuženik od saslušanja svjedoka Mije Hrvatina i Krunoslava Tokića na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 11. listopada 2024. (list 65./5. sudskog spisa), dok za svjedoka Igora Lukića tuženik nije sudu predočio adresu prebivališta.

8. Odredbom čl. 241. ZPP-a propisano je da stranka koja predlaže da se određena osoba sasluša kao svjedok mora (...) navesti njezino (...) boravište pa kako tuženik tijekom spora, i to, redom, na ročištima za glavnu raspravu koja su održana 11. listopada 2024. (list 65./5. sudskog spisa), 21. studenog 2024. (list 70. sudskog spisa), 03. veljače 2025. (list 79./5. sudskog spisa) te 20. travnja 2026. (list 110. sudskog spisa), nije sudu predočio adresu boravišta (ali niti adresu prebivališta) za svjedoka Igora Lukića, a kako ga je na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 11. listopada 2024. sud upozorio da će, ako mu ne dostavi adresu prebivališta za svjedoka Igora Lukića, odustati od izvođenja dokaza saslušanjem tog svjedoka, o čemu svjedoci sadržaj raspravnog rješenja sa spomenutog ročišta za glavnu raspravu (s lista 65./5. sudskog spisa), tako su u okolnostima konkretnog slučaja bili ostvareni svi uvjeti da sud odustane od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Igora Lukića.

9. Uz izvedene dokaze, one od čijeg su provođenja stranke izrijekom odustale i onaj od čijeg je izvođenja sud odustao iz netom objašnjenih razloga, niti jedna od stranaka nije predlagala provođenje daljnjih dokaza do onog stadija parnice do kojega je to bila u mogućnosti učiniti na temelju načela iz odredaba čl. 299. st. 1. i 2. ZPP-a, u svezi s regulacijom iz odredbe čl. 292.a st. 1. ZPP-a.

10. Važno je, pritom, naglasiti da je postupak u ovom sporu proveden u cijelosti uz primjenu odredaba Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a od 11. srpnja 2022. godine (iz Narodnih novina broj 80/22; u daljnjem tekstu: ZID ZP/22). To je,

pak, značilo da je, nakon što je na (drugom) pripremnom ročištu, koje je održano 16. studenog 2023., u smislu odredbe čl. 292.a st. 1. ZPP-a sud rješenjem zaključio prethodni postupak i ocijenio da, s obzirom na okolnosti slučaja, na istom ročištu nije bilo moguće održati i zaključiti i glavnu raspravu, sud bio dužan izraditi plan upravljanja postupkom. Ovaj je prvostupanjski sud to učinio u sadržaju raspravnog rješenja od 16. studenog 2023. (s lista 47./2. sudskog spisa), pri čemu je prilikom izrade plana upravljanja postupkom respektirao one okolnosti za koje je u odredbi čl. 292.a st. 4. ZPP-a regulirano da ih plan upravljanja postupkom treba sadržavati.

11. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, u skladu s odredbom čl. 8. ZPP-a, ovaj sud smatra osnovanim i tužbeni zahtjev i prijedlog za određivanje privremene mjere.

12. Među strankama nije sporno da su 10. veljače 2021. sklopile Ugovor o kupoprodaji brodice na temelju kojega je tuženik tužitelju prodao brodicu tipa SEA RAY 250 DA SUNDANCER, koja je izvorno imala registracijsku oznaku RK 7613, a koja je naknadno dobila novu registracijsku oznaku RK 281447, dok se tužitelj tuženiku obvezao isplatiti kupoprodajnu cijenu. Isto tako, nije sporno da je, na dan sklapanja tog Ugovora, tužitelj tuženiku predao kaparu od 3.200,00 USD, koja u protuvrijednosti u eurima iznosi 2.658,21 euro, s tim da se tuženik obvezao iz dozvole za plovidbu brodice, i to najkasnije do 01. srpnja 2021., izbrisati Nebojšu Sindika koji je, zajedno s tuženikom, bio upisan u toj knjižici kao suvlasnik opisane brodice. Konačno, nije sporno da su tužitelj i tuženik Ugovorom od 10. veljače 2021. kaparu ugovorili kao odustatninu, a ispunjenje opisane obveze tuženika kao objektivno bitan sastojak Ugovora zbog čega je dogovoreno da se, u slučaju da tuženik obvezu propusti ispuniti u ugovorenom roku, dakle do 01. srpnja 2021., Ugovor raskida po sili zakona, a tuženik je tada dužan tužitelju vratiti dvostruki iznos kapare.

13. Međutim, sporne su sljedeće okolnosti:

- osnovanost osnove i visine tužbenog zahtjeva, i to ponajprije u kontekstu tvrdnje tuženika da je tužitelj odustao od Ugovora o kupoprodaji brodice, koji je s tuženikom sklopio 10. veljače 2021., prije no što je tuženik bio dužan ispuniti svoju obvezu iz tog Ugovora, dakle prije 01. srpnja 2021., točnije u lipnju 2021.

14.1. Prilikom razrješenja navedenih spornih pitanja sud se rukovodio činjenicama utvrđenima provedenim dokaznim postupkom, smatrajući da dokazi materijalno-pravne prirode (isprave) i dokazi personalnog karaktera (iskazi svjedoka i stranački iskaz tuženika) predstavljaju valjanu podlogu za presuđivanje.

14.2. Pritom je prvostupanjski sud proturječnosti u kazivanjima svjedoka i tuženika otklonio na temelju načela stranačke istine, proklamiranog u odredbama čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, kao i uz primjenu pravila o teretu dokazivanja iz odredbe čl. 221.a ZPP-a. O tome će detaljnije biti pisano (i) nastavno.

15. Za isprave podnesene sudu tijekom predmetne parnice treba napisati da su u međusobnom skladu pa da zato djeluju uvjerljivo.

16. Oспорavajući utuženu tražbinu, tuženik je tvrdio da je, prije no što je uopće bio u mogućnosti ispuniti obvezu iz Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., dakle prije no što je iz dozvole za plovidbu brodice trebao izbrisati Nebojšu Sindika, a što je bio dužan učiniti najkasnije do 01. srpnja 2021., tužitelj odustao od kupoprodaje te brodice. Naglašavao je da je tužitelj od kupoprodaje brodice odustao u svibnju ili u lipnju 2021., kada je došao u njegov ugostiteljski objekt na Sušaku u Rijeci i kada je, u prisutnosti većeg broja osoba, izjavio da odustaje od kupnje brodice.

17. Istovjetnu tvrdnju tuženik je ponovio u svom stranačkom iskazu, iznesenom na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 11. listopada 2024. (list 63./2. sudskog spisa), s tim da je najprije izjavio da je tužitelj od kupoprodaje odustao 2002., a naknadno se sjetio da je to bilo 2022., objašnjavajući da je tužitelj od kupoprodaje odustao šest ili sedam mjeseci nakon sklapanja Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021. Ujedno je tuženik istaknuo da on nije ispunio obvezu na koju se obvezao Ugovorom o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., i to zato jer je najprije bila korona, a potom je Nebojša Sindik umro pa je bio prisiljen tužiti njegovu suprugu s kojom nije u dobrim odnosima i koja je vezano uz brisanje Nebojše Sindika iz dozvole za plovidbu brodice imala svoje uvjete, vezane uz to da joj ostane vez za brodicu (bez same brodice), pa ju je bio prisiljen tužiti, točnije pokrenuti protiv nje izvanparnični postupak tijekom kojega je sutkinja koja je za taj predmet bila zadužena otišla u mirovinu i poslije se s tim predmetom nije ništa zbivalo.

18. Tvrdnju tuženika o odustajanju tužitelja od kupoprodaje brodice potvrdila je svjedokinja Bojana Lazić (list 70./2. sudskog spisa), koja je izjavila da je u svibnju ili u lipnju 2021. tužitelj došao u ugostiteljski objekt koji se nalazi u blizini bolnice na Sušaku u Rijeci, koji je bio u vlasništvu tuženika i u kojemu je ona u to vrijeme radila, te je tom prigodom tužitelj izjavio da razmišlja hoće li uopće kupiti brodicu, da se pita treba li njemu brodica i da odustaje od brodice. Pritom je ta svjedokinja objasnila da je tužitelja u tom ugostiteljskom objektu vidjela samo u jednom navratu, i to upravo u svibnju ili u lipnju 2021.

19. Također, tvrdnju tuženika o odustanku tužitelja od kupoprodaje brodice posvjedočio je i Remzi Tatari, saslušan na ročištu za glavnu raspravu, održanom 03. veljače 2025. (list 78./4. sudskog spisa), koji je naveo da je u ugostiteljski objekt u vlasništvu tuženika, u koji je došao naručiti ćevape za djecu, pristupio tužitelj i da je izjavio da neće kupiti brod koji je trebao kupiti od tuženika. Imenovani svjedok je, pritom, objasnio da je to bilo u lipnju, ali da ne zna koje točno godine, već da se sjeća da je tada bila korona pa da misli da se radilo o lipnju 2021.

20. S druge strane, svjedok Petar Petrinić (list 77. sudskog spisa) tvrdio je da je sastavio Ugovor o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., a da se naknadno pojavio problem oko tuženikova ispunjenja uvjeta iz tog Ugovora pa da je tužitelj angažirao odvjetnika Margana koji je tuženika pozvao na ispunjenje ugovorne obveze. Isti je svjedok izjavio da misli da nije došlo do odustanka tužitelja od Ugovora, nego da je tužitelj želio da mu se vrati dvostruka kapara pa da je o tome sastavljen dopis, s lista 45. sudskog spisa.

21. U postupku je saslušan i svjedok Branislav Gajić, otac tužitelja (list 110. sudskog spisa). On je, pak, upirao na to da tuženik nije ispunio svoju ugovornu

obvezu, i to niti do roka iz Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., dakle do 01. srpnja 2021., niti do kraja 2021., kada je osobno provjeravao je li u odnosu na brodicu koja je bila predmet Ugovora od 10. veljače 2021. došlo do brisanja iz dozvole za plovidbu brodice imena Nebojše Sindika, a kada je utvrdio da do toga nije došlo. Također, taj je svjedok istaknuo da je njegov sin, tužitelj u sporu, dopisom pozvao tuženika na ispunjenje ugovorne obveze i naglasio da tužitelj nikada nije izjavio da odustaje od Ugovora.

22. Iz tako provedenih dokaza personalne naravi slijedi da među njima postoji proturječje; dok svjedoci Bojana Lazić i Remzi Tatari govore o odustanku tužitelja od kupoprodaje brodice, dotle svjedoci Petar Petrinić i Branislav Gajić ukazuju na to da tužitelj nije odustao od kupoprodaje brodice, nego da tuženik, u roku iz Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., nije ispunio svoju obvezu iz tog Ugovora.

23. Odredbom čl. 221.a ZPP-a predviđeno je da će, ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju te činjenice zaključiti primjenom pravila o teretu dokazivanja.

24. Budući da je upravo tuženik tvrdio da je tužitelj od kupoprodaje brodice odustao prije no što je on (tuženik) bio dužan ispuniti svoju ugovornu obvezu iz Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., utemeljeno je spoznati da je teret dokazivanja te okolnosti bio pridržan upravo za tuženika. To je, naime, u skladu s već spomenutim načelom stranačke istine (čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a).

25. Ocjena je suda prvog stupnja da tuženik nije pouzdano, u mjeri dostatnoj za zaključak o odustanku tužitelja od kupoprodaje brodice prije isteka ugovorne obveze tuženika, dokazao da je tužitelj odustao od kupoprodaje brodice.

26. O odustanku tužitelja od kupoprodaje brodice ne postoji niti jedan jedini dokaz materijalnog karaktera – isprava.

27. O tome kazuju isključivo dokazi personalne naravi – iskaz tuženika i svjedočenja Bojane Lazić te Remzija Tatarija. No, i među njima postoji nesuglasje.

28. Tuženik, naime, najprije priča o tome kako je tužitelj od kupoprodaje brodice odustao 2002., a naknadno se prisjeća da je to ipak bilo 2022., odnosno 6 ili 7 mjeseci nakon sklapanja Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021.

29. Šest ili sedam mjeseci u odnosu na dan sklapanja Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021. odgovarajući je kolovozu ili rujnu 2021. pa to znači da obje tvrdnje tuženika upućuju na to da je, čak i da je tužitelj odustao od kupoprodaje brodice, to bilo nakon što je već protekla obveza tuženika iz predmetnog Ugovora, vezana uz brisanje imena Nebojše Sindika iz dozvole za upravljanje brodicom.

30. Zato, u tom kontekstu, čak i da je tuženik uspio dokazati odustanak tužitelja od kupoprodaje brodice, valja zaključiti da je to bilo nakon 01. srpnja 2021., a upravo uz taj je dan vezano ispunjenje ugovorne obveze tuženika.

31. Zbog toga sud prvog stupnja zaključuje da ono što tuženik naziva odustajanjem tužitelja od kupoprodaje brodice treba vezati upravo uz istek roka

tuženika za ispunjenje ugovorne obveze. U tom okviru sud smatra da se razlog za odustajanje tužitelja od kupoprodaje brodice tiče izostanka ispunjenja ugovorne obveze tuženika iz Ugovora od 10. veljače 2021., a ne uz neki drugi razlog koji bi se mogao pripisati tužitelju i koji bi postojao prije proteka roka za ispunjenje ugovorne obveze tuženika iz tog pravnog posla.

32. Osim toga, iako su svjedoci Bojana Lazić i Remzi Tatari spominjali odustajanje tužitelja od kupoprodaje brodice u svibnju ili u lipnju 2021. (svjedokinja Bojana Lazić), odnosno u lipnju koji je padao u doba korone, a za koji misli da je bio 2021. (svjedok Remzi Tatari), sud nalazi, a u to se, neposrednim opažanjem, uvjerio i prilikom saslušanja imenovanih svjedoka, da su ti svjedoci svoje iskaze prilagodili probicima tuženika u ovom sporu. Pri tome svjedokinja Bojana Lazić vrlo konkretno tvrdi da je tužitelj od kupoprodaje brodice odustao u svibnju ili u lipnju 2021., ali ujedno obrazlaže da je tužitelja u ugostiteljskom objektu u kojemu je radila vidjela svega u jednom navratu. Radi se, k tome, i o osobi koja je bila zaposlena kod tuženika. Zbog svega toga sud kazivanju te svjedokinje nije povjerovao, nego je, upravo suprotno, smatrao da je njezin iskaz verziran za potrebe ove parnice i za potrebe uspjeha tuženika u sporu.

33. Što se tiče svjedoka Remzija Tatarija, treba istaknuti da je vrlo indikativno da on ne zna ništa o kupoprodaji brodice niti o ugovoru koji su o tome stranke sklopile, ali se istovremeno sjeća baš mjeseca u kojemu je tužitelj navodno izjavio da odustaje od kupoprodaje brodice. Takvo što ne samo da je neživотно i nelogično, nego je ovome sudu i potpuno neprihvatljivo jer ukazuje na sjećanje svjedoka koje je selektivno i koje je vezano upravo uz onu okolnost koja konvenira tuženiku.

34. Konačno, no ne i najmanje važno, svjedoci Bojana Lazić i Remzi Tatari sjećaju se okolnosti za čije se postojanje zalaže sam tuženik, a koje su vezane uz odustajanje tužitelja od kupoprodaje brodice prije 01. srpnja 2021., i to, k tome, čak i bolje od samog tuženika te više prilagođeno onome što tuženik tvrdi u odgovoru na tužbu (ne u potpunosti i u svom stranačkom iskazu). Tuženik, naime, u svom stranačkom iskazu priča o tome da je tužitelj od kupoprodaje brodice odustao 2022., odnosno 6 ili 7 mjeseci nakon sklapanja Ugovora o kupoprodaji od 10. veljače 2021., a svjedoci Bojana Lazić i Remzi Tatari se, navodno, sjećaju da je to bilo u svibnju ili u lipnju 2021.

35.1. Zato sud dodatno nalazi da su iskazi imenovanih svjedoka prilagođeni uspjehu tuženika u konkretnoj parnici i da su ti svjedoci od nekoga bili instruirani da govore upravo na takav način, a zbog svega toga na osnovi iskaza tih svjedoka sud ne može izvesti one zaključke za koje pledira tuženik, a koji su važni za odlučivanje o sadržaju istaknutog tužbenog zahtjeva.

35.2. Upravo suprotno svemu navedenom, svjedoci Petar Petrinić i Branislav Gajić smatraju da tužitelj nije odustao od kupoprodaje brodice, barem ne prije no što je istekla ugovorna obveza tuženika iz Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021.

36. Svjedok Petar Petrinić je, pritom, sastavio Ugovor o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., a svjedok Branislav Gajić je otac tužitelja koji je, kao takav,

neposredno upućen u sve važne okolnosti. Stoga sud drži da su ti svjedoci direktno upućeni u sva zbivanja vezana uz kupoprodaju brodice.

37. Zbog svega objašnjenog, a rukovodeći se načelom o slobodnoj ocjeni dokaza (čl. 8. ZPP-a) i pravilom o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a), ovaj sud prvog stupnja zaključuje da tužitelj nije odustao od kupoprodaje brodice prije no što je istekla obveza tuženika iz Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021.

38. Dapače, sud drži da je ono što tuženik naziva odustajanjem tužitelja od Ugovora o kupoprodaji brodice vezano upravo uz izostanak ispunjenja ugovorne obveze tuženika iz tog Ugovora u dogovorenom roku, pri čemu je više nego indikativno da čak niti tijekom ovog spora tuženik nije dokazao da je postupio na način koji je bio reguliran tim Ugovorom i koji ga je obvezivao da iz dozvole za plovidbu brodice izbriše ime Nebojše Sindika.

39. U Ugovoru o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021. ispunjenje opisane obveze tuženika, dakle brisanje Nebojše Sindika iz dozvole za plovidbu brodice do 01. srpnja 2021., ugovoreno je kao objektivno bitan sastojak tog Ugovora pa to onda znači da je, izostankom ispunjenja takve ugovorne obveze tuženika u dogovorenom roku, po samom zakonu došlo do raskida Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021. To je posljedica pravila iz odredbe čl. 361. st. 1. Zakona o obveznim odnosima od 17. ožujka 2005. godine (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZOO), s tim da je to ugovoreno i kroz čl. 4. st. 3. Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021. (listovi 24. do 26. sudskog spisa).

40. Budući da se, pak, po čl. 4. st. 4. Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., u slučaju raskida Ugovora iz razloga navedenog u čl. 4. st. 3. Ugovora, tuženik kao prodavatelj obvezao da će tužitelju kao kupcu isplatiti kaparu u dvostrukom iznosu, a da je tužbenim zahtjevom u ovoj parnici tužitelj tražio upravo ostvarenje takvog prava, tužbeni zahtjev ukazuje se osnovanim.

41. Zato je odlučeno kao u t. I. izreke presude.

42. Osim što je kapara kao odustatnina ugovorena kroz čl. 4. st. 4. Ugovora o kupoprodaji brodice od 10. veljače 2021., isti pravni institut poznaje odredba čl. 307. st. 2. ZOO-a koja propisuje pravo strane koja je dala kaparu da joj bude vraćen dvostruki iznos kapare. Stoga je i po toj osnovi tužbeni zahtjev osnovan.

43. Na utuženi novčani iznos tužitelj je tražio kamate, i to počevši od 01. srpnja 2021. Iz toga je razvidno da je tijekom kamata tužitelj vezao uz istek roka za ispunjenje ugovorne obveze tuženika. To je manje od onoga što tužitelju glede tijeka kamata pripada jer, u smislu odredbe čl. 368. st. 5. ZOO-a, postoji pravilo prema kojemu kod raskida ugovora strana koja vraća novac ima obvezu platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila.

44. Tužitelj je tuženiku kaparu predao na dan sklapanja Ugovora o kupoprodaji brodice (čl. 3. st. 1. tog Ugovora) pa bi to značilo da mu je pravo na kamate, glede njihova tijeka, pripadalo počevši od dana kada je kaparu dao, dakle od 10. veljače 2021.

45. Međutim, kako je tužitelj kamate zahtijevao od kasnijeg momenta u odnosu na onaj od kojega mu pravo na kamate pripada (traži ih od 01. srpnja 2021., a ne od 10. veljače 2021. od kada mu, po odredbi čl. 368. st. 5. ZOO-a, kamate pripadaju) te kako u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. st. 1. ZPP-a), tako su tužitelju kamate dosuđene na način na koji je on ovu sporednu tražbinu u parnici i zahtijevao, dakle počevši od 01. srpnja 2021.

46. O tome je odlučeno kao u t. I. izreke presude.

47. U svezi stope zakonskih zateznih kamata na iznos dosuđen u t. I. dispozitiva presude, za naglasiti je da je 01. siječnja 2008. godine na snagu stupila odredba čl. 29. ZOO-a.

48. Stoga je sud respektirao ovu okolnost, s tim da je odluku o visini kamatne stope donio kako na temelju izvorne odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, tako i prema izmjenama iste odredbe iz Zakona o izmjenama i dopunama ZOO-a od 17. srpnja 2015. godine (iz Narodnih novina broj 78/15), odnosno iz Zakona o izmjenama i dopunama ZOO-a od 03. listopada 2022. godine (iz Narodnih novina broj 114/22; u daljnjem tekstu: ZID ZOO/22) te iz Uredbe o izmjeni ZOO-a od 30. prosinca 2022. godine (iz Narodnih novina broj 156/22; u daljnjem tekstu: Uredba ZOO/22).

49. U sadržaj t. I. izreke presude sintagma iz odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, prema ZID ZOO-u/22 i prema Uredbi ZOO/22, unijeta je zbog moguće promjene stope kamata nakon 01. srpnja 2026. godine, i to kako na više, tako i na niže, a sve radi olakšavanja eventualnog ovršnog postupka u povodu ove presude.

50. U prethodnom dijelu obrazloženja ove odluke već je pisano da je tužitelj zatražio određivanje privremene mjere zabranom otuđenja i opterećenja predmetne brodice.

51. Radi se o privremenoj mjeri koja u svemu udovoljava uvjetima koji su predviđeni odredbom čl. 345. st. 1. t. 1. Ovršnog zakona (Narodne novine br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24; u daljnjem tekstu: OZ).

52. Pritom su pretpostavke za određivanje privremene mjere radi osiguranja novčane tražbine utanačene u odredbama čl. 344. st. 1. i 2. OZ-a, i to tako da je u stavku 1. članka 344. OZ-a propisano da se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati, a u stavku 2. članka 344. OZ-a je određeno da predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati opasnost iz stavka 1. toga članka ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu.

53. Iz činjenice koja je vezana uz to da sud prvog stupnja tužbeni zahtjev nalazi osnovanim slijedi da je tužitelj dokazao ne samo vjerojatnost postojanja tražbine, nego i izvjesnost postojanja svoje tražbine prema tuženiku. Time je ispunjen

prvi od uvjeta iz odredbe čl. 344. st. 1. OZ-a uz koji se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti.

54. U svom je stranačkom iskazu tuženik istaknuo da prima mirovinu, ali da je njegov račun blokiran jer za kuću koju ima u vlasništvu nije plaćena struja, a naveo je i da je imao „firmu“ koju je morao zatvoriti jer nije mogao naplatiti potraživanje prema državi, prema bolnici i prema određenim trgovačkim društvima.

55. Svjedokinja Bojana Lazić je spomenula da se nakon svibnja ili lipnja 2021. za prodaju predmetne brodice interesirao izvjesni gospodin Vlado.

56. Takvi navodi tuženika i svjedokinje Bojane Lazić, po uvjerenju ovog suda prvog stupnja, ukazuju na postojanje opasnosti o kojoj piše odredba čl. 344. st. 1. OZ-a.

57. No, čak i da takva opasnost ne postoji, mišljenje je prvostupanjskog suda da je tužitelj dokazao da će predloženom mjerom tuženik pretrpjeti samo neznatnu štetu, točnije za slučaj da tuženik prema tužitelju ispuni obvezu, a da niti nema namjeru prodati brodicu glede koje je mjera određena, odnosno opteretiti tu brodicu, za tuženika neće nastati nikakva šteta.

58. Zato je odluka o mjeri tim prije prihvatljiva pa je prijedlog tužitelja o njoj usvojen i odlučeno je kao u t. I. izreke rješenja.

59. Odluka iz t. II. dispozitiva rješenja počiva na primjeni pravila iz odredbe čl. 351. st. 1. OZ-a, dok se odluka iz t. III. izreke rješenja temelji na odredbi čl. 352. st. 3. OZ-a.

60. Odluka o naknadi troškova postupka iz točke II. dispozitiva presude svoje pravno uporište ima u odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a.

61. Tuženik je u cijelosti izgubio parnicu pa je dužan tužitelju naknaditi sve troškove izazvane vođenjem postupka koji su, po odredbi čl. 155. st. 1. ZPP-a, bili potrebni za vođenje parnice.

62. Troškovi tužitelja sastoje se od nagrade odvjetniku za sastavljanje tužbe, u iznosu od 200,00 eura, sukladno Tbr. 7. st. 1. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika (iz Narodnih novina broj 138/23; u daljnjem tekstu: Tarifa/23), za sastavljanje prijedloga za određivanje privremene mjere, u iznosu od 200,00 eura, sukladno Tbr. 11. st. 1. Tarife/23, te za sastavljanje tri podneska, od kojih je onaj od 28. rujna 2023. bio obrazložen pa nagrada za njegovo sastavljanje iznosi 200,00 eura, sukladno Tbr. 8. st. 1. Tarife/23, dok su podnesci od 12. siječnja 2024. i od 12. travnja 2024. predstavljali tzv. „ostale“ podneske pa nagrada za sastavljanje svakog od njih iznosi po 50,00 eura, sukladno Tbr. 8. st. 4. Tarife/23.

63. Tužitelju je dosuđena i nagrada za zastupanje na sedam ročišta, s tim da se na ročištima od 15. rujna 2023., od 16. studenog 2023., od 15. travnja 2024., od 11. listopada 2024., od 21. studenog 2024. i od 20. travnja 2026. raspravljalo o glavnoj stvari, odnosno izvodili su se dokazi pa nagrada za svako od njih iznosi po 200,00 eura, sukladno Tbr. 9. st. 1. Tarife/23, dok je ročište od 21. lipnja 2024.

odgođeno prije početka raspravljanja pa nagrada za zastupanje na tom ročištu iznosi 50,00 eura, sukladno Tbr. 9. st. 5. Tarife/23.

64. Na naznačene radnje tužitelju je priznat zatraženi trošak PDV-a, po stopi od 25%, u iznosu od 487,50 eura, sukladno Tbr. 46. Tarife/23, a dosuđen mu je i trošak sudskih pristojbi; za tužbu, u iznosu od 99,54 eura, te za presudu, u istom iznosu.

65. Nužno je navesti da se Tarifa/23 primjenjuje pozivom na njezin Tbr. 52. st. 3. jer sud o troškovima postupka odluku donosi u trenutku objave predmetne presude, točnije 28. svibnja 2026. godine, a to je, pak, nakon što je, u smislu dijela XIX. st. 1. Tarife/23, ta Tarifa stupila na snagu.

66. Na dosuđeni iznos troškova postupka tužitelju su priznate zakonske zatezne kamate koje je (već prigodom podnošenja tužbe i postavljanja tužbenog zahtjeva) zahtijevao počevši od presuđivanja. Na takvu sporednu tražbinu on, naime, ima pravo jer se uporište za to nalazi kako u odredbi čl. 31. st. 3. OZ-a, tako i u odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, koja je novelirana kroz čl. 27. ZID ZPP-a/22.

67. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio ovu parnicu, zaključivanjem o suprotnom pravilu iz odrede čl. 154. st. 1. ZPP-a (*argumentum a contrario*), ne pripada mu niti pravo na naknadu troškova postupka na teret tužitelja, pa tako niti u zatraženoj visini od 2.500,00 eura, zbog čega je odlučeno kao u t. IV. dispozitiva presude.

U Rijeci 28. svibnja 2026.

S u t k i n j a

Larisa Smiljan Pervan

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude, donesene u prvom stupnju, stranke mogu podnijeti žalbu, u roku od petnaest (15) dana od dana dostave prijepisa presude (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i za protivnu stranku (čl. 357. ZPP-a).

Pravovremeno podnesena žalba sprečava da presuda postane pravomoćna u dijelu koji se pobija žalbom (čl. 348. st. 2. ZPP-a).

O žalbi protiv presude odlučuje drugostupanjski sud (čl. 348. st. 3. ZPP- a).

Protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere dopuštena je žalba u roku od osam dana od dana dostavljanja rješenja. Ta žalba neće se slati protivnoj stranki na odgovor (čl. 352. st. 1. OZ-a).

Tijek roka za žalbu niti žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere (čl. 352. st. 3. OZ-a).

Broj zapisa: **9-30888-b887a**

Kontrolni broj: **06759-6efb1-e58bc**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Larisa Smiljan Pervan, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.